

## 19 — Guliverovo putovanje u Zemlju Čuda

Nakon boravka u zemlji Huinhma, neko vreme sam proveo u Engleskoj, živeći sa konjima i hraneći se isključivo ljudskim mesom. Nisam vam se dugo javljao, s obzirom da sam rešio da ne razgovaram s ljudima, a vi koji ovo čitate, ste u najboljem slučaju ljudi, pa se sigurno pitate zašto se uopšte i sada javljam. Ne znam ni sam, verovatno zato što me je ljudska glupost još jednom nedvosmisleno užasnula, pa moram da se pismeno obratim jednom delu tih glupaka.

Danas je u 15.30, dok sam ručao džigericu pokojne Seni Flaming\*, naišao poštar i doneo kovertu na kojoj je pisalo „Zvanično upozorenje iz Odbora za ljudska prava“. Bio sam spreman da istog trenutka napisano ubacim u šporet, ali me je zaintrigirala mogućnost da su ljudima neka prava oduzeta, pa sam rešio da pročitam pismo.

*Mole se građani da napuste grad, iz Seizmološkog zavoda je stiglo obaveštenje o predstojećem zemljotresu koji će uzrokovati erupciju vulkana i naneti veliku štetu stanovništvu. Ponesite dragocene stvari, ali zapamtite da je život najdragocenija stvar koju imate. Brod za Irsku polazi u 18 časova i zasad ima dovoljno kapaciteta da primi sve zainteresovane.*

*Predsednik Odbora za ljudska prava,*

*Blekvud Marš.*

Glupi čitaocē, ne možeš da naslutiš koliko sam bio ogorčen na sebe što sam dozvolio očima takav luksuz čitajući nešto što je napisao Blekvud Marš.

„Život je najdragocenija stvar koju imate.“ Pazi, molim te. Kao da je to univerzalna vrednost koja je primenljiva na sve ljudske živote. Neki primerici ove vrste su mnogo dragoceniji kad umru. Ja, na primer, jednog pokojnika mogu da jedem i do dve nedelje, a živog čoveka ne mogu da gledam dva minuta.

---

\* Džigericu dobro oprati, posoliti, dodati začine i ostaviti preko noći u frižideru. Ispržiti na malo maslinovog ulja. Dodati biber i peršun po potrebi. (Napomena: ovo je recept za džigerice mladih devojaka. Ako pripremate džigericu neke matore drtine, prethodno je kuvajte na blagoj vatri 30-40 minuta.)

Druga, načisto glupa stvar je pominjanje bilo kakve seizmološke prognoze. Živimo u 18. veku i još uvek nismo u stanju da predvidimo zemljotres. Kao da ne znam da opet planiraju da dovedu rusko putujuće pozorište, pa su rešili da očiste grad od moralista kako bi javno orgijali. A to je bljutavije od svake prirodne erupcije. Sva ta usplahirena tela, znojava i balava, obline i sline, sluz i razne tečnosti... Ne, hvala.

Vi, naravno, ne možete da naslutite šta sam sledeće uradio. Napisao sam pismo (u stilu Blekvuda Marša) prijatelju u zemlju Huinhima, trudivši se da objasnim kakav sam transfer gluposti doživeo prilikom čitanja pisma iz Odbora. Zamolio sam ga da me ugosti još jednom, objasnio da se i moji konji mogu lako adaptirati, da pokuša da razume neizbežnu situaciju u kojoj se nalazim, gde glupost izaziva inrupciju mozga. U odgovoru koji je ubzo usledio, stajalo je da su i oni proterani iz svoje zemlje, a uzrok tome je nerazumno razmnožavanje\* Jahua. Na svu sreću, domaćini Zemlje Čuda su ih lepo ugostili, te pozivaju i mene da se pridružim.

Izašao sam iz kuće, pogledao uspaničenu masu kako se penje na brod za Irsku i opet pomislio koliko glup može biti Blekvud Marš da me pozove da se vozim brodom, ne shvatajući koje sve mogućnosti za putovanje ima jedan književni lik. Okrenuo sam svoju trenutnu spisateljicu i zamolio je da mi obezbedi putovanje do Zemlje Čuda.

Nikakav problem. Odvela me je do potoka gde je Alisa prvi put ugledala Belog Zeca i rekla da tu sačekam da dođe isti taj Beli Zec, s obzirom da jedino on zna put do prave rupe.

U Zemlji Čuda su me dočekali kako dolikuje. Napravili su prženice na kojima je pisalo – *Popij me*.\*\* Zatim su me pozvali da prisustvujem ceremoniji venčavanja Neba i Pakla. Bilo je očaravajuće. Oдавно nisam bio tako ushićen. Potražio sam prijatelje Huinhme i predstavio im svoje konje. Tada mi je stari Huinhim rekao za prilike u Engleskoj, sa kojima je upoznat posredstvom životinje koju sada ne bi da imenuje. Zna tačno šta spremaju i zašto su evakuisali stanovništvo. Nisu orgije, kaže. U pitanju je dolazak takozvanog Antihrista. To je, zapravo, jare koje treba da im obznani konačnu odluku Nebesa.

Naime, na početku sveta behu životinje. Onda Bog, zbog prenaseljenosti pošalje ljude sa tri planete iz sazvežđa Orion na Zemlju, da se šire i mešaju. Na Zemlji behu životinje, bića sa razumom i osećanjima. I Bog vide da to nije dobro. I reče Bog: Jedite sve što se miče. I ljudi jedoše sve što se miče. I dinosauruse, i meteore i svinje. I Bog vide da je

---

\* Reprodukcijski su, kako smo učili, skloni ljudi, životinje i moroni. Mnogi reprodukciju smatraju kreativnim činom, pa se zanose stvaranjem života gde god im to izgleda omogućeno. Kažu da su Jahui poslednjih decenija *evoluirali* i rešili da se kreativno izražavaju prcanjem na sve strane.

\*\* Prženica se postavi iznad otvorenih usta, obema rukama se stisne i iscedi se ulje iz nje.

dobro. I reče: Jedite još malo. I ljudi jedoše. Stvori se nova zajednica ljudi i ljudi jedoše. I vide Bog da je dobro i blagoslovi micanje. Onda reče Bog: Evo, dajem ti Razum, tvoje je da ga ne koristiš. I vide čovek da je tako lakše i poveruje u Boga. I onda čovek pojede jabuku, a Bog kaže: Jabuka se ne miče, proklet da je tvoj rod, jedi ono što se miče i gubi se iz Raja.

Slušao sam priču, kao da je slušam stoti put, sve mi je zvučalo već poznato. Odnekud. Zanimalo me je jare i odluka Nebesa. Ispostavilo se da je to najmanje bitno, zato što su jare dosad već pojeli, a stanovništvo su evakuisali da bi spremili jaretinu i pojeli je sami. Blekvud Marš i Lepa Brena.

Bio sam užasnut. Još jednom sam bio užasnut ljudskom glupošću koja je učinila da se osetim kao junak neke jeftine humoreske sa elementima fantastike. Dođavola s vama ljudi.